

[Stensballe.]

nu, hvis der var Villie dertil. I Folketingsudvalget har Socialdemokratiet jo ganske Føringsen og kan bestemme, om et saadant Forslag skal bringes herover, og hvis det skete, vilde vi være villige til at gaa ind i en velvillig Forhandling om dette Spørgsmaal. For indeværende Vinters Vedkommende er Situationen dog den, at vi ikke gennem mange Aar har haft en saa mild Vinter som netop i Aar, saa nu at gaa til større Understøttelse, langt ud over hvad vi ellers har kendt, forekommer ikke mig at være rigtigt. Det forekommer mig at være forkert. I den Grad har vi ikke Lov til at øse Penge ud alene for — og det var jo det, der kom til Orde fra den ærede socialdemokratiske Ordfører — at dække de store Løfter, der fra dette Partis Side blev givet under Valgkampagnen.

Socialministeren (Steincke): Det er fuldstændig rigtigt, at Arbejdsløsheden — heldigvis — ikke er af det Omfang, som den var, kort efter at Kronen var blevet hævet til Pari, men det ophæver jo ikke Nødvendigheden af at gennemføre midlertidige Foranstaltninger, saa meget mindre som enhver ved, at Arbejdsløsheden til en vis Grad er konstant, og at de arbejdsløse bliver daarligere og daarligere stillet, jo længere den varer; de kan ikke leve af, at Vinteren er mild, naar de ikke har noget at beskæftige sig med. Derfor kan jeg ikke andet end blive ved at gentage: der er ingen anden Udvej for indeværende Vinter, naar man vil hjælpe dem, der er arbejdsløse, uanset om Arbejdsløsheden er mindre, end den var for nogle Aar tilbage, end at træffe midlertidige Foranstaltninger af denne eller tilsvarende Art, idet man ikke kan forvente, at en stor, ny Arbejdsløshedsforsikring med Oprettelse af Krisekasser vil kunne gennemføres i Løbet af et Aars Tid. Der er da i Virkeligheden heller ingen Argumenter fremført af den ærede Ordfører imod midlertidigt at støtte paa den Vis. Og det er slet ikke rigtigt, naar han paa-
staar, at der her skulde ydes en Understøttelse langt ud over, hvad vi hidtil har kendt. Der ydes i Virkeligheden ikke nogen større Understøttelse, end der i Forvejen paa-
hviler det offentlige gennem Hjelpekasserne og Fattigvæsenet, hvis Udgifter har været

i stærk og beklagelig Stigning de sidste Aar. Det eneste, man foreslaar herigennem, er, at Hjælpen ydes paa en for de arbejdsløse mere tiltalende Maade. Men det har Venstre ikke villet være med til.

Ludvig Christensen: Jeg vil gerne sige til Udvalgets ærede Ordfører, at mig bekendt har Socialdemokratiet aldrig forlangt, at Venstre skulde opfylde vore Valgløfter. Det, vi forlanger, og det, vi mener at have Ret til at forlange, er, at det Folkeflertal, der skabtes paa sidste Valgdag og besatte Flertallet i Folketinget, skal, ogsaa ifølge gammel Venstretradition, have Ret til at regere dette Land og bestemme, hvad der i Hovedsagen skal være Lov. Men det har Venstre aabenbart glemt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 37 Stemmer mod 31.

Formanden: Efter derom fremsat Ønske skal jeg nu sætte den sidst paa Dagsordenen opførte Sag til Forhandling.

Man gik altsaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende det kongelige Teaters Drift.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 474; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 663).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Som det fremgaar af Betænkningen, er det lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget. Under Forhandlingerne i Udvalget og under Samraadet med den højtærede Minister har det vist sig, at et Flertal af Udvalgets Medlemmer kunde have ønsket Lovforslaget opretholdt i den Form, hvori det blev fremsat i det høje Folketing. Man kunde saaledes meget have ønsket, at Kon-